

Kegyelem nektek és békesség Istentől a mi Atyánktól és az Ő Egyszülött Fiától! Ámen

Kezdőének: 77. Zsoltár 1,2 versszakával "Az Istenhez az én szómat..."

1. Az Istenhez az én szómat, Emelém kiáltásomat,
Hogy felkiálték hozzá, Beszédem meghallgatá.
Mindennemű szükségemben Reménységem csak az Isten
Éjjel kezem feltartom, Az égre Hozzá nyújtom.

2. Oh, erős és kegyes Isten, Szent vagy cselekedetidben
És sehol senki nincsen Hozzád hasonló Isten.
Csodálatos a Te dolgod Amint gyakran megmutatod.
Minden népek jól látják Hatalmadnak nagy voltát.

Előíma: Mennyei Édesatyánk, a Jézus Krisztus által. Hálás szívvel állunk meg ma is előtted, hogy napról napra gazdagítasz minket áldásaiddal. Köszönjük ezt az új hetet, benne minden új lehetőséget melyeket elénk társz. Köszönjük, hogy ma is szólsz hozzánk és hallhatjuk a Te igédet. Adj nekünk Urunk bátorságot és kitartást, hogy e beteg világban a járvány közepette, tudjunk Benned bízni és reád figyelni. Légy velünk ebben a helyzetben, add meg nekünk Urunk, hogy egészségesek maradjunk, hogy ismét egy közösségben dicsőíthessük a Te szent nevedet. Adj Urunk csendességet lelkünknek, hogy ebben a nehéz és kiszámíthatatlan világban is tudjunk Rád figyelni. Formáld közösségünket úgy, hogy az Neked tetsző legyen. Ámen!

„Ezt a példázatot mondta nekik Jézus, de ők nem értették, mit jelent, amit mondott nekik. Jézus tehát így szólt hozzájuk: Bizony, bizony mondom nektek: én vagyok a juhok ajtaja, aki én előttem jött, mind tolvaj és rabló, de a juhok nem is hallgattak rájuk. Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, az megtartatik, bejár és kijár, és legelőre talál.” (Jn10,6-9)

Szeretteim!

Számos példázatot ismerünk, melyeket Jézus Krisztus mondott a tanítványainak. A mai igénkben így mutatja be magát: Én vagyok az ajtó. Jézus a **hozzánk való viszonyára** akar ma rávilágítani. Miért akar Ő ajtó lenni az életünkben? Egyáltalán kikhez intézte ezt a példázatot és mi volt a mondanivalója? Valójában ezt a farizeusokra alkalmazta, de nem értették meg. Hiszen ha megértették volna, akkor meghallották volna a hangját, és követik Őt. Ugyan mások is jöttek Jézus helyében tekintélyt és helyet követelve, de a juhok nem követték őket. Ezért Jézus egy fordulatot vesz, és úgy mutatja be magát, mint a juhok ajtaja.

Mit jelent számunkra, ha Ő az ajtó? Abban az időben az akolnak nem volt külön ajtaja, hanem csak egy nyílás volt a karámon. Ott terelte be estére a pásztor a nyáját, úgy, hogy egyenként vonultak be a juhok a nyíláson a pásztor botja alatt. Így megszámlálhatta és számon tarthatta őket. Miután minden juha bekerült az akolba, keresztbe feküdt belül a bejáraton, s ő lett az élő ajtó, aki éjjel védte a nyáját a vadaktól. Ezért beszél Jézus arról is, hogy Ő a juhok ajtaja, aki **megvédi a rá bízott nyáját**, akár testével, vagy életével is. „Ha valaki rajtam át megy be”. Krisztus által kell belépnünk jelenlétébe azzal az erővel, melyet Ő ad, majd kilépni a világba, hogy bizonyosságot tegyünk tökéletes biztonságban és szabadságban. Nem úgy akar uralkodni az életünk felett, hogy abban ne érezzük magunkat szabadon és más ne kapjon benne teret, hisz jól tudja, hogy életünk alakulásában másnak is szerepe van. Nem kell egy helyen trespednünk és azon ábrándoznunk, milyen szép lehet az élet odakint, mert nem ajtóőr, aki bent akar tartani minket, szükségtelen rajta átküzdeni magunkat a kijutásunk érdekében. De fontos mindig szem előtt tartani, hogy **ki adja ezt a szabadságot**. Azért jön, hogy adjon és ne elvegyen, hogy életünk legyen és bővítködjünk. Életet kapunk, hogy elfogadjuk Őt, mint életünk Megváltóját. Ez a

hívás egyformán szól mindenkinek. Ez egy bensőséges közösség, hiszen számon vagyunk tartva egyen-egyenként. Ismeri az övéit és a juhok is ismerik őt, SŐT hallgatnak szavára. **Szeretne életünk zsinórmértékévé válni**, akivel számolunk és számon tartjuk életünk rezdüléseit. Krisztus oltalmazó uralma alatt élni. Ez elrettentő lenne? Azok az emberek, akik kívülről szemlélik a keresztyéneket, életüket túl unalmas korlátozottságnak gondolják. Erről szó sincs! Ő tart számon minket, általa lehet teljes és szabad az életünk, az Ő útmutatásában. Csak azt szeretné, hogy az életünket **Krisztus-tudatban** éljük. Kérjük Őt, hogy adjon olyan felismerést mindannyiunknak, amelyben észre vesszük a Tőle kapott szabadságot. Ámen

Utóima: Mennyei Atyánk! Hálásan köszönjük meg neked Igéd üzenetét, melyet ma is elénk hoztál. Köszönjük neked, hogy Te vagy a mi pásztorunk, aki terelget életünk során és hogy gondot viselsz rólunk. Tudjuk, hogy nyájad tagjaként új lehetőségekkel gazdagítasz minket, ámbár sokszor ezek mellett csak elmegyünk. Bocsásd meg nekünk, hogy ezeket alkalmanként figyelembe sem vesszük. Köszönjük neked azt, hogy nem kell ábrándoznunk arról, hogy kint milyen szép az élet és mennyi lehetőség van, hanem általad és melletted meg is tudjuk ezeket valósítani. Köszönjük neked ezt a gondviselést, amellyel nem akolba zársz minket, hanem megőrzöl minket minden egyes nap, mint a jópásztor a juhait. Hálásak vagyunk azért, hogy a Te útmutatásodban szabad életet élhetünk még ebben az elkeseredett pandémia okozta helyzetben is.

Istenünk, imádkozunk a betegekért és az elesettekért, kérünk légy ott mellettük Szentlelked erejével. Imádkozunk egyházunkért és országunkért. Mindezt nem a magunk érdeméért, hanem Jézus Krisztus érdeméért kérjük, aki így tanított minket imádkozni:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved; jöjjön el a Te országod; legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól! Mert Tiéd az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Reggeli áhítatunk végén **énekeljük el 462. dicséretünket** mind a 3 versével. A 462. dicséret első verse így kezdődik: **“Csak vezess Uram végig és fogd kezem”**.

1. Csak vezess, Uram, végig, és fogd kezem, :/: Míg boldogan a célhoz elérkezem, Mert nélküled az én erőm oly kevés, De hol te jársz előttem, nincs rettegés.
2. Szent irgalmaddal szívemet fődjed bé, :/: Tedd örömben és bánatban csöndessé, Hogy hadd pihenjen lábadnál gyermeked, Ki szemlehunyva téged híven követ.
3. Ha gyarlóságom meg nem is érze: :/: A vak homályból te mutatsz ég felé; Csak ve zess, Uram, végig, és fogd kezem, Míg boldogan a célhoz elérkezem.

Áldás: Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal! Ámen